

Tebi Majko

Glasiilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petrovic

Blato • 9. rujna 2024. • br. 3 • god. XVIII.

Cijena 1,50 Eura

ISSN 1846-6400

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

5/11/24

Sadržaj

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Emila Barbarić

4 Ljubav božićnog otajstva jača vjeru Crkve

s. M. Kristina Injić

9 Osloni se na majku

Blaženičina promišljanja

bl. Marija Propetoga

10 O vjernosti prema Družbi

12 O vjeri i pouzdanju u našega
Gospodina Isusa Krista

18 O neizmjernom milosrđu i ljubavi Božjoj
i o ustanovi ove družbe za djela milosrđa

21 Pripremajmo svoja srca za
Kristov duhovni dolazak

Blaženici u čast...

Krunoslav Juraković

23 Bl. Marija Propetoga – za Krista pripravna

27 Blaženica i danas čini čuda

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Jasna Crnković

29 Treća proslava Dana Milosrđa
na zagrebačkoj Trešnjevci

Iz pisane ostavštine bl. Marije Propetoga

32 Završena objava blaženičinih osobnih zapisa

Molitveni kutak

34 Molitva bl. Marije Propetoga (1913.)

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Dok promatramo otajstvo utjelovljenja i rođenja Sina Božjega čudimo se i divimo Božjoj ljubavi koja je rastvorila krilo nebesa da čovjeka uvede u božanski život vječnosti. Zastajemo nad tolikom ljubavi Božjom za čovjeka i neizmjernim milosrđem da ga dovede k sebi za cijelu vječnost.

Na početku nove liturgijske godine koju započinjemo vremenom došašća, pred nama su nadahnuća za otkrivanje naše vjere, da je uvijek iznova osvježavamo, osnažujemo i produbljujemo. U otvaranju godine velikoga jubileja koji je papa Franjo posvetio *nadi* – *nadi koja ne razočarava*, osnažujemo vjeru i ljubav kao bogoslovne kreposti koje nas podupiru i nose u našem vjerničkome životu da se neprestano obnavljamo u *djelotvornoj vjeri, zauzetoj ljubavi i postojanoj nadi* (usp. 1 Sol 1,3). Neka nas sve to pripravi za slavlje Božića o kojem bl. Marija Propetoga govori u tolikoj radosti i ushićenosti:

»Na današnji dan se rodilo sunce ljubavi, Spasitelj svijeta, naše svjetlo. Došao je da nam donese pravi život, da nam pokaže put žrtve za spasenje čovječanstva, za slavu nebeskog Oca. Sestre i kćeri drage, stavljam vam danas pred oči ovaj uzvišeni uzor ljubavi i žrtve. Slijedimo svoga predragog Zaručnika. Neka se danas u našem srcu rasplamti žarka ljubav da radimo za spasenje duša, samo za njegovu ljubav. Uprimo svoj pogled na njega, svoga božanskog miljenika, na svoj ideal i uzor i osjetit ćemo, promatrajući ga, da nam se duša krijepi i jača za časove trpljenja i žrtve. (...) Mile i ljubljene sestre i kćeri moje, danas kad budemo pred kolijevkom Malog Isusa, razmišljajmo o Blaženoj Djevici Mariji i o njezinoj sreći u susretu sa svojim ljubljenim Sinom pri njegovu dolasku na ovaj svijet. Sjetimo se kako je u toj sreći zaboravila na sve svoje boli, unutarnje žrtve, nevolje, siromaštvo, jer se sve to gubilo i iščezavalo u prisutnosti milog Malog Isusa. Sve su se njezine tegobe svodile na ništa u usporedbi s beskrajnom srećom imanja svoga božanskog djeteta. Jer za onoga tko ljubi, ništa nije teško.«¹

Sretan Božić u vjeri, nadi i ljubavi koje neka nas, ljude svih krajeva svijeta, spajaju i povezuju u miru čitavoga čovječanstva za koje je Sin Božji postao čovjekom, nama ljudima jednak u svemu osim u grijehu i koji nas je otkupio svojom žrtvom na križu. U radosti Božića budimo jedni drugima radost, mir i ljubav!

¹ Bl. Marija Propetoga, Božić. Upute i pouke, 25. prosinca 1941., u: s. M. Emila Barbarić, s. M. Juliana Beretić, Katica Knezović (ur.), *Priprava za Božić u Družbi Kćeri Milosrđa*, Zagreb, DKM, 2020, 64-65.

s. M. Emila Barbarić,
promicateljica kauze bl. Marije Propetoga

Ljubav božićnog otajstva jača vjeru Crkve

Crkva nam uvijek iznova daje prigode u kojima možemo obnovljati svoju vjeru i produbljivati je proslavama jubileja, svetkovina i blagdana, u misnim slavljinama i drugim liturgijskim oblicima. Time nas uvodi u usvajanje i življenje bogoslovnih kreposti – *vjere, nade i ljubavi* – koje naš kršćanski i vjernički život usmjeruju prema Bogu i bližnjemu. Pred nama je redoviti jubilej koji se u Crkvi obilježava svakih 25 godina. Papa Franjo ga je proglasio bulom *Spes non confundit – Nada koja ne razočarava*, na svetkovinu Uzašašća Gospodinova, 9. svibnja 2024. Misao vodilja ovoga jubileja i predviđeni program njegove proslave odraz su ovoga vremena i njegovih potreba. Poglavar Katoličke crkve time izražava čežnju ne samo vjernika, nego svakoga razumnog bića na ovom planetu Zemlji, čežnju za neprevrtljivom nadom. Doista je suvremenom čovjeku potrebna nada koja ga neće razočarati, nada u ozdravljenje čovječanstva od svih zala koja se svednevice srućuju na sav svijet.

Ljudi puni Božjega duha, sveci i svetece, miljenici Božji, znali su posebice slaviti jubileje i koristiti ih kao prigodu za još dublje urastanje u Boga i njegove milosti. Zadivljeno čitamo njihova sačuvana svjedočanstva iz bogate povijesti Crkve. Ugledajući se u njih, trebali bismo i mi, suvremeni kršćani, prepoznati dubine i smisao takvih slavlja i s povjerenjem uranjati u njih i zgrabiti blagodati iz tih ponuda.

Otvorenje jubilarne godine je na Badnjak,

na uočnicu svetkovine rođenja Sina Božjega – na Božić. Tada čovječanstvo svih krajeva svijeta, u svim uvjetima u kojima se zateče, ne ostaje nezainteresirano na taj događaj. Ta kako bi i moglo kad je to najvjerođostojniji dokaz domišljatosti Božje ljubavi za čovječanstvo! U rođenju Isusa Krista, Bogočovjeka dolazi Bog sâm, *Emanuel – Bog s nama*.

U euharistijskom slavlju svake nedjelje i zapovjedanih blagdana slavljenici ispovijedaju svoju vjeru obrascem Nicejsko-carigradskoga vjerovanja. Na riječi: »I utjelovio se po Duhu Svetome od Marije Djevice: i postao čovjekom« vjernik – naklonom glave ili savijanjem koljena – odaje osobitu zahvalnost toj neshvatljivoj tajni dara vjere. Svaki put kad vjernik izgovara te riječi, podsjeća se na uzvišenost događaja koji je mogla ostvariti samo neizmjerana ljubav sve-mogućega Stvoritelja neba i zemlje. U tom se ostvarilo ono što se u našem poimanju vremena proteže od slavlja Blagovijesti do Božića, od navještaja utjelovljenja Sina Božjega do njegova rođenja. Sve to, vjerničko srce i duh, poziva na duboku zahvalnost i hvalu nebeskoga Oca.

U tim slavljinama ispovijedamo i prihvaćamo objavljenu istinu o vječnome Bogu koji je u vremenu postao čovjekom. Svaki onaj tko se duboko uživljava u otajstvo utjelovljenja i rođenja Sina Božjega, svojom vjerom dotiče i otkriva ljubav kojom se Bog približio čovjeku i postao jedan od nas.

»Svojim prirodnim razumom čovjek može sa sigurnošću spoznati Boga polazeći od njegovih djela. Postoji međutim i drugi red spoznanja, kojemu čovjek ne može doprijeti vlastitim silama: to je red božanske Objave. Po svojoj posve slobodnoj odluci, Bog se čovjeku objavljuje i dariva time što mu otkriva svoje otajstvo, svoj dobrohotni naum što ga je predodredio odvijeka u Kristu za sve ljude. Bog svoj naum spasenja potpuno objavljuje time što šalje svoga ljubljenoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista, i Duha Svetoga.«¹

O tome su razmišljali brojni sveci, a među njima i bl. Marija Propetoga. Ona to želi dokučiti razmišljajući o daru krštenja i tajni Presvetoga Trojstva:

»Po milosti Božjoj i svetom krštenju postali smo djeca Božja, hram Presvetoga Trojstva. Moramo zato častiti i hvaliti Presveto Trojstvo – Oca, Sina i Duha Svetoga – čuvajući se svakoga grijeha. Koliko smo više sjedinjeni s Bogom, toliko više on po svom Presvetom Trojstvu djeluje u nama i po svojem Svetom Duhu ispunit će nas ljubavlju prema Ocu i Sinu i spasenju duša.«²

Razmišljanje i prodiranje u tajnu Presvetoga Trojstva za nju je uvijek izvor posvemašnje predanosti Bogu, prepoznavanje njegovih darova za koje želi da ih i drugi prepoznaju i dokuče njihov smisao. Ona nikada ne želi ostati sama u razmatranjima koja je ispunjavaju radošću i mirom, puninom Božje ljubavi i spoznaje pa uvijek i druge potiče da to iskuse.

»Kćeri moje, neizmjeran je misterij Presvetoga Trojstva, toliko dubok i uzvišen da kad o njemu počnemo samo razmatrati, poniremo sve više i više u neizmjernu dubinu njegove beskonačnosti, njegove mudrosti, ljubavi i svetosti. Bog je velik i neizmjeran u svom Jedinstvu koje se slijeva u njegovo Presveto Trojstvo, po kojem onda hoće – u svom milosrđu – da se pokaže i da na svoju djecu izlije najdragocjenije milosti.«³

Ushićena tom spoznajom otajstva vjere, približava nam i obrazlaže smisao Kristova dolaska na ovaj svijet kojim nas poziva na zahvalnost za dar Božje ljubavi prema čovjeku:

»Bog je htio po svom Sinu da nam pokaže svoju beskrajnu ljubav, da nas Sin Božji spasi i da nam dadne život, da nas pouči da ljubimo Oca, da se pokoravamo njegovoj volji, da se ne vezujemo za zemaljske stvari, već da težimo za vječnošću i da se žrtvuemo za njegovu ljubav. Htio nas je spasiti preko svoga Sina tako da on za nas prolije svoju Krv, da uspostavi sedam sakramenata kao sedam izvora milosti, da nam ga dadne kao posrednika između sebe i nas. Htio je da nas hrani njegovim Tijelom i njegovom Krvlju i da ostane s nama u Presvetom sakramentu i da ga možemo osjetiti kad dolazi k nama u svetoj pričesti da nas nahrani i okrijepi na ovom putu kojim idemo ususret Ocu. Mi, jadni grješnici, ne možemo dati dostojnu hvalu i čast nebeskom Ocu, pa nam je zato dao svoga Sina da ga preko njega slavimo i hvalimo. Kako smo sretni što kod nebeskog Oca imamo takvoga Posrednika da preko njega možemo sve prikazivati Ocu i sve moliti od Oca.«⁴

¹ Hrvatska biskupska konferencija, *Katekizam Katoličke Crkve*, Zagreb, Glas Koncila, 1994., 50.

² Marija Propetog Isusa Petković, *Pouka*, 25. svibnja 1945.

³ Isto.

⁴ Isto.

Svatko tko želi produbiti osobnu vjeru i jačati je ima prigodu koju nam sveta Crkva nudi slavljenjem svetkovina i blagdana. Božić, kao svetkovina Kristova rođenja, osobito privlači djecu i mlade, ali jednako tako i zrele osobe i starije da se približe Jaslicama pred kojima nitko ne ostaje ravnodušan. Ne samo zato što je u njima lik djeteta nego i zato što je smisao Božića najavljen u Starom i potvrđen u Novom zavjetu. Na temelju toga i bl. Marija Propetoga tumači slavlje Božića ovako:

»Danas je Božić, dan spasenja, dan veselja za nas, jer je dan rođenja onoga koji je spasio čovječanstvo, naše vječne ljubavi, ljubljenoga naše duše, otkupitelja očekivanoga od početka svijeta. Za njim su uzdisali proroci, za njegovim dolaskom uzdisale su i vapile k nebu sve duše. Na današnji dan se rodilo sunce ljubavi, spasitelj svijeta, naše svjetlo. Došao je da nam donese pravi život, da nam pokaže put žrtve za spasenje čovječanstva, za slavu nebeskog Oca.«⁵

Takav žar blaženičine duše nikoga ne ostavlja nezainteresiranim. Tko zastane nad tim riječima i pokuša otkriti smisao Božića, zaživjet će ih u svome svagdanu. Iako je slavljenje Božića u kršćanstvu započelo negdje u četvrtom stoljeću kao odgovor na pogansko slavlje boga Sunca, kršćani su od početka bili svjesni da je Krist naše sunce s visina kako nam objavljuje Zaharijin hvalospjev:

»A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići pred Gospodinom da mu pripraviš putove, da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po otpušenja grijeha njihovih, darom premilostivog srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s visine da

obasja one što sjede u tami i sjeni smrtnoj da upravi noge naše na put mira« (Lk 1,76-79).

Svaki je novi naraštaj Crkve slavljenje Božića prilagođavao svome vremenu, svojoj kulturi i svojim okolnostima u kojima je zatečen, ali se to uvijek činilo s iznimnim oprezom da se ne bi izgubio stvarni smisao slavljenja Božića. Utjelovljenje i rođenje Spasitelja svijeta u osobi Isusa Krista uvijek mora biti sukladno istini kršćanske vjere i poruci Evanđelja. Toga je bila duboko svjesna i bl. Marija Propetoga koja u tajni Isusova utjelovljenja prepoznaje bit Božjega dolaska među ljude:

»Gledajte mudrost Božju: s utjelovljenjem druge božanske osobe htio je u Sinu svoju slavu i spasenje duša, da tako vidimo njegovu ljepotu, veličinu i savršenost koja se odražava i blista u Sinu, da ga po Sinu spoznamo već u vremenu i da tako rastemo u želji i čežnji da ga promatramo vječno. (...) Drugu je božansku osobu dao kao zaručnika njemu posvećenih duša. Zato ljubimo Boga i slavimo ga sve više i više, kćeri moje, po njegovu Sinu, našem božanskom zaručniku, Isusu Kristu.«⁶

U svojim promišljanjima blaženica povezuje otajstva vjere o kojima razmatra i obrazlaže ih tako da i druge potakne na shvaćanje te stvarnosti koja je temelj kršćanske vjere. Upravo iz te stvarnosti na kojoj se temelji vjera, prepoznajemo i vrijednost ljudskoga života u svim njegovim etapama i okolnostima.

»Kad razmišljamo kako nam Otac daje treću božansku osobu Presvetoga Trojstva, to jest Duha Svetoga, po kojem nam on izliva svoj duh i daje svoju ljubav, i koji u nama viče Abba – Oče, gubimo se u njegovoj be-

⁵ Isto.

⁶ Isto.

skrajnoj ljubavi, jer je Duh Sveti duh Očev, ljubav Očeva. Sve što je učinio Bog, učinio je po svojoj mudrosti i ljubavi, to jest po svome Sinu, utjelovljenoj Riječi, kojoj se pripisuje mudrost, i po svom duhu ljubavi koja se pripisuje trećoj božanskoj osobi. Bog je ljubav koja se slijeva u sve tri osobe Presvetoga Trojstva. Kad promatramo djela Božja u svemiru, vidimo da je sve djelo Očeve mudrosti i ljubavi koja se po njegovu Sinu i Duhu Svetome izljuje na svijet i u duše. Duh Sveti proizlazi od Oca i Sina, to je ljubav Oca i Sina koja se slijeva u naše duše kao Duh ljubavi.⁷

Bog nas je stvorio zato što nas ljubi i svakome je dao mogućnost da u toj ljubavi živi i djeluje, da razvija svoje sposobnosti i darove koje je primio od Stvoritelja jer:

»Vjera, naime, raste kada se živi kao iskustvo primljene ljubavi i kada se prenosi kao iskustvo milosti i radosti. Ona daje da naš rad urodi plodom, jer širi naše srce u nadi i omogućuje nam pružati živo svjedočanstvo.«⁸

U svojoj nastupnoj enciklici *Bog je ljubav* papa Benedikt XVI. tumači:

»Vjera, nada i ljubav idu zajedno. Nada se odjelotvoruje po kreposti strpljivosti, koja ne jenjava u dobru čak i pred prividnim neuspjehom, i poniznosti, koja prihvaća Božje otajstvo i uzda se u njega i kada tama zavlađa posvuda. Vjera nam pokazuje da je Bog dao svoga Sina za nas i daje nam pobjedonosnu sigurnost da je zaista istina: Bog je ljubav! Na taj način ona našu nestrpljivost i naše sumnje preobražava u sigurnu nadu da

Bog drži svijet u svojim rukama i da usprkos svakoj tami on pobjeđuje, kako se to potrebnim slikama jasno ističe na završetku Otkrivenja. Vjera, koja promatra Božju ljubav koja se objavila u probodenom Isusovu srcu na križu, rađa ljubav. Ljubav je svjetlo – u konačnici jedino svjetlo – koje uvijek iznova rasvjetljuje svijet obavijen tamom i daje nam hrabrosti potrebne za život i djelovanje. Ljubav je moguća i mi smo je sposobni prakticirati jer smo stvoreni na sliku Božju. Živjeti ljubav i tako omogućiti da Božje svjetlo uđe u svijet – to je poziv koji želim uputiti ovom enciklikom.«⁹

Naša blaženica redovito povezuje vjeru s Presvetim Trojstvom, ističući pri tom jednakost i uzajamnu prožetost svake božanske osobe, kao Jedinstvo u Trojstvu koje nadahnjuje njezinu molitvenu hvalu, kako je često zapisivala u svojim bilješkama, a ovako je zapisala na Božić 1957. godine u Rimu.

»Hvaljeno i proslavljeno bilo Presveto Trojstvo – Otac, Sin i Duh Sveti! U vijekove vijeka. Svet, svet, svet, Gospodin Bog Sabot, puna su nebesa i zemlja veličanstva slave tvoje! Isuse, zdravo, zdravo sunce milosti! Zdravo Sine Očev, sjajnosti Očeva! Radosti nebesa i zemlje! Zdravo, ljubavi duše moje, spasenje naše i cijeloga čovječanstva. Zdravo ljepoto Očeva, ljepoto rajska! Ja ti se klanjam, blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje. Blagoslivlja te i duša moja sa svim anđelima i svecima, s nebesima i svom zemljom. Hvali, Gospodina, sva zemljo, hvalite njega svi narodi, jer se je na nama utvrdilo milosrđe njegovo i slava njegova stoji uvijek! Hvala ti, Sine Božji, Gospo-

⁷ Isto.

⁸ Benedikt XVI., *Porta fidei – Vrata vjere*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2012., 7.

⁹ Benedikt XVI., *Deus Caritas est – Bog je ljubav*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2006., 39.

dine moj, što si došao iz ljubavi prema Ocu i nama na ovu zemlju, da nas poučiš o Ocu i o zakonu ljubavi.

O, ražari tu ljubav u mom srcu, da te ljubim sve više cijelim žarom i snagom duše svoje. Isuse premili, ja te ljubim, ljubim i voljela bih ti dovesti sve ljude, sve duše da te ljube i slave te uvijek! Ali, jao meni, sve to slabija sam u duši i tijelu. Isuse, pomози mi, pomози! Oživi moju vjeru, ljubav i pouzdanje u tebe.

Danas, na ovaj tvoj sveti dan, želim i prosim tvoju milost. O Isuse, reci samo jednu riječ i duša će moja biti zdrava i spašena. Isuse, ti sve možeš. Ti si svemoguć, pomози mi u tvojoj službi. Daj da upoznam tvoju presvetu volju. To samo želim da je izvršim, sve bih željela da bude kako ti hoćeš, kako se tebi mili. Zato te molim da činim tvoju volju na bilo koji način, da ne bih što učinila naopako, protiv tvojoj volji. (...)

O Oče milosrđa, ljubav te je potakla da pošalješ Sina svoga da spasi svijet. Sine Božji, Kralju neba i zemlje, ljubav Očeva te je poslala za spas roda ljudskog. O ljubavi Očeva, spasi jadno zasljepljeno ljudstvo. Spasi svijet, spasi duše, koje se žalosno u sljepilu i u tami gube.

O, utjelovljena Riječi Očeva, ja te ljubim, ljubim. Ti si jedina ljubav i čežnja moje bijedne duše. Ti si moj zanos i svrha mog života. O, Oče premili, ljubim te u tvojoj utjelovljenoj Riječi. O, Riječi utjelovljena, ljubim te u milom Ocu. Oče moj, Oče moj, smiluj mi se i oprost mi u ime svoje utjelovljene ljubavi. Smiluj se svima, svima i svetim dušama čistilišta, da im danas bude sav dug oprošten i isplaćen po ljubavi i žrtvi tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista. Smiluj se svima umirućima. Udijeli im danas milost svoje svete ljubavi i savršene

no pokajanje. Smiluj se svima koji žive u tami bezvjerstva. Daj da te svi po tvojoj Riječi upoznaju, hvale i slave.

Nebeski oče moj, prikazujem ti Tijelo i Krv tvoga preljubljenoga Sina kao zadovoljštinu za grijehе svoje i cijeloga svijeta, za svete duše u čistilištu i za svetu Crkvu. Molim te pomози Svetog Oca, poživi ga još dugo i iznad običnoga života, da uzdrži mir i tvoj sveti Duh u svijetu. Radi u njemu i po njemu za raširenje svoje slave i ljubavi.

Sjedini sve narode u svoju jednu, katoličku, opću Crkvu, da bude jedno stado i jedan Pastir. Sve, Oče, da bude za tvoju veću slavu i raširenje tvoje premile ljubavi i tvoga svetog imena. (...)

Isuse, Isuse, ja se pouzdajem u tebe! Radi u meni na slavu Oca! Vječni Oče, prikazujem ti po prečistom Srcu Marijinu tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, i s njim ti se u njemu i po njemu i ja prikazujem prema njegovim nakanama. Oče moj, daj mi milost da po tvome Sinu budem sjedinjena s tobom i s tvojom voljom. Primi me po njemu. U njemu te ljubim i hvalim, Oče moj! Slava ti i hvala bila uvijek u Isusu, Gospodinu našem, po Duhu Svetom.«¹⁰

Pratimo li navedene riječi bl. Marije Propetoga postaje nam jasno:

»Život svetaca ne ograničava se samo na njihov ovozemni životopis, već uključuje i njihov život i djelovanje u Bogu nakon smrti. Kod svetaca je jedno očito: tko ide ususret Bogu, ne udaljava se od ljudi, već im radije postaje istinski blizak. Ni kod koga to ne vidimo bolje nego kod Marije. Riječi koje je Raspeti uputio učeniku – Ivanu i po njemu

¹⁰ Marija Propetog Isusa Petković, *Privatni duhovni dnevnik*, prir. M. Parlov, Zagreb, 2023., 103-106.

svim Isusovim učenicima: »Evo ti majke!« (Iv 19,26) – u svakom se novom naraštaju obistinjuju. Marija je, doista, postala Majka svih vjernika.«¹¹

Isusova majka Marija postala je majka i naše blaženice. Neka bude i naša majka, da s njome dijelimo sve ono što nam se događa, da nas u svemu pratiti svojom majčinskom ljubavlju i zagovorom. Neka nam ona bude pratiteljica na našem životnom putu i u ovoj jubilarnoj godini.

»Predstojeći Jubilej bit će, dakle, Sveta godina koju karakterizira nada koja ne bližedi, nada u Boga. Neka nam ona također pomogne ponovno otkriti potrebno povjerenje, u Crkvi i društvu, u međuljudskim odnosima, u međunarodnim odnosima, u promicanju dostojanstva svakoga čovjeka i u poštivanju stvorenoga svijeta. Neka svjedočanstvo vjere bude kvasac istinske nade u svijetu, navještaj novoga neba i nove zemlje (usp. 2 Pt 3,13), gdje možemo prebivati u pravdi i slozi među narodima, nastojeći ispuniti Gospodinovo obećanje. Pustimo da nas već sada privuče nada i dopustimo da se putem nas proširi na one koji za njom žude. Svojim im životom poručimo: »U Gospodina se uzdaj, ojunači se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Gospodina se uzdaj!« (Ps 27, 14). Neka snaga nade ispuni našu sadašnjost dok s pouzdanjem iščekujemo ponovni dolazak Gospodina Isusa Krista, kojemu neka je čast i slava sada i u vijeke vjekova.«¹²

Na sve to vjerničko srce može samo reći: *Amen – tako neka bude!*

¹¹ Benedikt XVI., *Deus Caritas est...*, 42.

¹² Franjo, *Spes non confundit – Nada koja ne razočarava*, Bula proglašenja Redovnog jubileja godine 2025., Rim, 9. svibnja 2024., 25.

Osloni se na majku

U trenucima tišine u Božjemu hramu
Njezin prodoran pogled tjera moju tamu.

Gledam njezinu sliku,
vidim slikara vična kistu,

Licem blista svjetlo,
gle, sliči Zaručniku, Kristu.

Dok se sirotna djeca oko nje nježno stišču
Govori im: »Sve je dobro, majka je blizu!«

Ta su djeca rano bez svojih majki ostala
Zbog njih je Marija redovnicom postala.

Slova prva učila su u njezinoj školi

Kao i to da ljubav na Križu boli.

Raspeti Krist njezina je ljubav prva

Na rad za sirotne zove je sa svetog drva.

Danas ona ovdje i pred tobom stoji.

Kao nekoć sestrama i sirotama govori:

»Mili moji, oslonite se na majku, ruku mi daj

Da te povedem ovim putem milosrđa u raj!«

s. M. Kristina Injić

Nagovor bl. Marije Propetoga nakon kanonskoga pohoda, Caseros, 1951.

O vjernosti prema Družbi

Promislite, kćeri moje, koliku bol nosim u srcu jer vas sad moram ostaviti. Toliko vas ljubim da bih željela ostati s vama i nastaviti vas poučavati, ali znam da doskora trebam otputovati u Rim zbog Družbinih poslova. Znam da vas ostavljam u Božjim rukama, on će se pobrinuti za vas i ispuniti sve vaše želje i potrebe.

Kćeri moje, čuvajte duh Družbe. Budite jedinstvene, požrtvovne i samoprijegorne, jer ako svaka od vas želi nametnuti svoje ideje i sve što joj pada na pamet, u kući ćete stvoriti velik nered. Zato slijedite Isusa koji vam kaže: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe« (Lk 9,23). Ako imadnete taj duh odricanja, sve će ići dobro i sve će vam biti lako. U naredbama starješina gledajte volju Božju, jer ako budete samo malo promatrale svojim očima i bez duha vjere, u svemu ćete vidjeti zlo i sve će vam biti teško. Stoga, kako sam vam rekla, gledajte Boga u starješinama, ne ispitujući njihove naredbe da vam se ne dogodi kao Evi koja je počela slušati neprijatelja, a zatim iz znatiželje, duboko je pala u grijeh, s teškim posljedicama za čitavo čovječanstvo.

Mislite uvijek na to da je Isus s vama i da će vas on čuvati i voditi svojim Svetim Duhom. Vaše poglavarice su kao majke i čuvarice koje će vas čuvati od svakoga zla, ali im trebate biti iskrene, podložne i poučljive. Već ste sve odrasle i znadete da trebate opsluživati naše svete konstitucije, direktorij, naredbe i sve ostalo kako je u Družbi određeno. Osim toga, ljubite se svetom ljubavlju i nastojte razumjeti jedna drugu. Ljubljene kćeri moje, sve što je naređeno pomaže nam da živimo u miru i skladu jedna s drugom.

Živite i radite u miru, s ljubavlju i savjesno. Koristite vrijeme, jer jedan čas vrijedi kao čitava vječnost. Dnevno napredujte u krepovima i proučavanju Božje riječi, kako biste mogle bolje slaviti Boga. Sve više treba stjecati znanje i iskustvo koje će vas učiniti mudrim i jakim dušama. Znanje, razboritost i iskustvo veoma su potrebni u

vodstvu i razumijevanju duša, jer je svaka duša kao kraljevstvo kojeg treba upoznati i usmjeriti. Nije dostatno da znadete ono što se uči iz katekizma i da znate pospremiti kuću, nego treba da prodrete u nutrinu duša, tako da ih možete razumjeti, poticati i usmjeriti u redovničkom životu.

Mi koje smo uzele za posebnu svrhu njegu, odgoj i obrazovanje djece, poučimo također naše kandidatice, novakinje i mlade sestre da djecu i mlade trebaju odgajati u Božjem duhu, ljubiti ih i brinuti se za njihovo vremenito i duhovno dobro.

Čuvajte, kćeri moje, ovu našu družbu jer ona je djelo Božje. Čuvajte sve što ste od nje primile i sve što vam je u njoj povjereno, jer sve je Bogu posvećeno. Stoga promislite i recite: »Sve što je Družbino pripada Bogu.«

Vidite, drage moje kćeri, kako žive naše sestre u Jugoslaviji. One su pod neprijateljskim pritiskom i bez svoje duhovne majke pa ipak žive i rade odvažno i sveto, boreći se junački u tolikim napadima materijalističko-ateističkoga sustava. Isus je onaj koji ih podržava, vodi i rasvjetljuje. Tko njega sluša, ljubi i pouzdaje se u njega, njemu on dolazi u pomoć.

Činite, kćeri predrage, sve što vas je vaša duhovna majka naučila. Ako vam se je nešto od onoga što sam vam dala ili čemu sam vas poučila učinilo tvrdo ili teško, jednoga dana ćete to razumjeti i uvidjeti da je bilo za vaše dobro i da je tako trebalo biti. Svjesna sam da za sada puno toga ne možete razumjeti, kao što ni apostoli nisu mogli razumjeti svoga Gospodina i Učitelja kad im je govorio o svojoj mucu. Oni su to shvatili tek nakon silaska Duha Svetoga.

Pouzđajte se, kćeri moje, u Gospodina jer on je uvijek s vama. Kao naš dobar Otac i Zaručnik, svojom providnošću pripravit će sve ono što budu trebale njegove male službenice. Ali kako sam vam već kazala, pouzdajmo se u Gospodina i njega ljubimo! Potrebno je znati moliti i zahvaljivati, jer tko zahvaljuje, taj ponovno prima.

Čitavu vječnost zahvaljivat ću Gospodinu za tolike milosti koje daje ovoj maloj družbi.

Predajem vas Isusu i u njemu vas od srca blagoslivljam,
vaša duhovna majka

*Pouka Majke Marije Propetoga u Rimu,
20. siječnja 1957.*

O vjeri i pouzdanju u našega Gospodina Isusa Krista

Predrage kćeri, današnje sveto Evanđelje među ostalim nas uči da vjerujemo i ufamo se u našega Gospodina Isusa Krista. Duh Sveti nam govori i sada i neprestano nas poučava da se moramo živom vjerom pouzdati u Isusa Krista i ljubiti ga. Da, uvijek imamo veliko pouzdanje i živu vjeru u Isusa, našega božanskog Zaručnika. I to ne samo u potrebi i kad nas nevolja pritisne, nego uvijek, cijeli svoj život. Isus je pravi Bog od pravoga Boga, istobitan s Ocem, živa utjelovljena riječ Očeva, po kojoj je sve stvoreno. Sišao je s neba za nas ljude i za naše spasenje. On, Svemogući može sve, pa i ono što se ljudskom oku pričinja nemoguće. Da obrati jednu dušu, da ulije pouzdanje, da sve podržava – dostatan je samo jedan mig, samo jedna njegova svemoguća riječ, njegova presveta volja.

Znate li kako je njegovo preosjetljivo Srce učinilo prvo čudo na molbu njegove svete Majke? Kojim je činom pretvorio vodu u vino? Ničim drugim već samom njegovom presvetom voljom. Kad je glasoviti pjesnik morao za ispit obraditi temu o Isusovu prvom čudu, pretvaranju vode u vino na svadbi u Kani, učinio je to ovim riječima: »Na njegov moćan pogled oživjela je mrtva narav.« Pod njegovim moćnim pogledom, njegovu volju sve sluša i sve dobiva život. Toliko je svemoguć njegov pogled da je mrtva duša Marije Magdalene po njemu oživjela, a tako i duše mnogih drugih grešnika. Neka svemoguća sila je izlazila iz njega. Marija Magdalena nije došla k njemu ni s kakvom nakanom da se obrati niti da se kaje za svoje grijeh, nego se uvukla u mnoštvo iz puke znatiželje, samo da vidi toga proroka o kojemu su svi govorili. Ali ju je osvojio samo jedan Isusov svemogući pogled i ona se od grešnice preo-

brati u čistu i svetu djevicu. Lila je gorke suze za svoje grijehе, a sad u vječnosti slavi i časti Boga. Magdalena, opojena živom vjerom u Isusa Krista i kao izvan sebe od božanske ljubavi, odmah javno ispovijeda svoje grijehе i svoj prošli grešan život. Od toga časa ne nalazi mira bez Isusa – svugdje ga traži, svugdje je prati njegov sladak i milosrdan pogled.

Ne samo da je Isusov pogled obratio Magdalenu, nego i Pavla i mnoge ostale svece i apostole, tako da su ga bez oklijevanja slijedili, a kadgod spočetka i bez pravoga uvjerenja.

Drage kćeri moje! Isusov pogled i nas neprestano prati, u sve vjekove, svugdje. Niti jedan trenutak se ne odalečuje od nas, ali mi, s naše strane, moramo činiti sve moguće da ostvarimo u sebi Isusove nakane s nama. Jednim samim činom svoje svemoguće volje on može obratiti čitav svijet, ali mi mu moramo pripremiti put, moramo biti raspoložene da ga primimo. Ako smo studene, ali nastojimo da se ražarimo, on vidi naše nastojanje i našu brigu, on će nas brzo ugrijati svojom ljubavlju.

Bog od nas traži živu vjeru. Ali zato što je nemamo, ne obraćamo se. Da, vjera može sve pa i brda premještati! To nam svjedoči sâm Isus ovim riječima koje je upravio stotniku: »Idi, neka ti bude kako si vjerovao« (Mt 8,13). U svim svojim poučavanjima Isus preporučuje živu vjeru, po kojom će svatko od nas biti nagrađen. To dokazuju mnoga čudesa kojima je Isus nagradio mnoštvo, kad je vidio njihovu vjeru dok je prolazio među njima, jer je on poznao i poznaje vjeru svakog srca. Kad je Isus jednom prolazio, a mnoštvo ga pratilo, žena koja je dvanaest godina trpjela od krvarenja, nastojala je doći do njega misleći u sebi: »Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena.« I kad dotače skut njegove haljine odmah prestane njezino krvarenje i osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: »Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!« (Mk 5,28-30.34).

Mnoge osobe ne žive u pravoj i živoj vjeri i pouzdanju u Boga, ali je najžalosnije što mnoge njemu posvećene duše, njegove Zaručnice, u času boli i protivština ne dolaze k njemu, nego se po svoj kući tužakaju. To je dokaz da više vjeruju ljudima i u njih se pouzdaju, a u Isusa nemaju ni vjere ni pouzdanja.

Drage kćeri! Živite uvijek u vjeri i po vjeri s punim pouzdanjem u Isusa Krista, predragoga Sina Boga Oca, koji se je za nas utjelovio, sišao na zemlju, uzeo na sebe našu nevoljnu narav, pretrpio sve pogrde i boli – on, Bog Stvoritelj koji bi sve, kao što je stvorio mogao tako isto i sve u prah obratiti.

U početku svijeta sam Bog Otac je govorio ljudima, do dolaska njegova Sina, svemogućće utjelovljenje Riječi, koju je poslao da izvrši njegovo djelo, da usavrši Zakon. Ona dolazi od Oca – pravi Bog Isus, riječ i mudrost Očeva, koji izlazi od Oca, ali jednak Ocu, kako nam to svjedoči isti naš Gospodin: »Ja i Otac jedno smo« (Iv 10,30), »Ja sam u Ocu i Otac u meni« (Iv 14,11), »Tko je vidio mene, vidio je i Oca« (Iv 14,9).

Po utjelovljenoj Riječi Otac sve djeluje i daje sve. Zato u ovoj vječnoj Riječi moramo imati neograničeno pouzdanje u Oca. Isus živi u Ocu i tko prima Isusa, prima i Oca s Duhom Svetim, kako reče Isus: »Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti« (Iv 14,23).

Ali da budemo dionici kruha koji je on, treba živa vjera u njega, neograničena vjera. Moramo vjerovati da je Isus istina i nju primiti, da je on uzor i slijediti ga, da je život i prositi taj život. Isus ljubi Oca, Otac ljubi Sina jer je on njegova mudrost, njegova riječ, neizmijerna utjelovljena ljubav koja izlazi od Oca i od Sina, a to je Duh Sveti, jedan Bog u Trojstvu i jedinstvu – samo jedno Božanstvo, izvor svake mudrosti i savršenstva: »Bog je

ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje i Bog u njemu« (1 Iv 4,16).

Jedan, trojedini Bog uvijek je s nama – tko ne živi u Bogu, znači da ne vjeruje u njega. Slijep je i nesposoban da vidi svjetlo koje ga svojim sjajnim zrakama svega opkoljuje. Sveta Crkva nam, po neizmjerne Božjoj dobroti svaki dan u svetoj misi otkriva nove istine po svetom Evanđelju. Ove nam istine pružaju sredstva za duboko razmišljanje koje će nas okrijepiti. Ako budemo imali živu, istinitu vjeru i ljubav, svaki dan ćemo sve više upoznavati svoga božanskog Zaručnika do dana blažene vječnosti, gdje ćemo ga uvijek uživati. Što više upoznajemo našega nebeskog Zaručnika, to ćemo više ljubiti i to više će rasti naša vjera u njegovu božansku Riječ. Ono što se ne poznaje, ne može se ljubiti.

Danas sam duboko razmišljala o riječima iz svetog Evanđelja po sv. Ivanu: »I svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze« (Iv 1,5). Otkupitelj po svojoj neizmjerne dobroti ostavio je nebo i sišao na zemlju da spasi ljudski rod, a ljudi ogrezli u zlu odbiše ponuđeno spasenje, jer je njihova vjera mrtva. Mnogo prima od Boga onaj koji ima živu vjeru i pouzdanje u njega. Ja nisam nikada posumnjala u Božju dobrotu i pomoć i ona me nije nikada ostavila. U začetku naše družbe bile smo posve siromašne. Kad su se osnivali zavodi, jedino naše bogatstvo bila je živa vjera u Isusa Krista koji je sve pripravljaio i pribavio. Mogla bih vam dokazati bezbrojnim primjerima kako je Božja neizmjerne dobrota skrbila za ovu mladu družbu. Cijela knjiga ne bi bila dostatna da se sve opiše.

Gospodin će nas obilato nagraditi, ako budemo imale živu vjeru i čvrsto pouzdanje u njega. Koliko vjeruješ toliko ćeš i dobiti. »Ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odav-

de onamo!’, premjestit će se i ništa vam neće biti nemoguće» (Mt 17,20). Koliko se je Isus žalostio kad je vidio da njegovi apostoli nisu potpuno shvaćali istine koje ih je on učio. Tek po silasku Duha Svetoga bili su prosvjetljeni i puni znanja i božanske snage. S vjerom u Isusa Krista sv. Petar i Pavao odmah su počeli propovijedati, obraćali su i ozdravljali, činili su mnoga čudesa na samo zazivanje Presvetoga Imena Isusova. Prolazeći putem među svjetinom, dostatna je bila samo njihova sjena da ozdravi bolesnike, jer zbog velikoga mnoštva nisu svi mogli da ih se dotaknu. Isus Petra, jednostavnoga zemaljskoga ribara, čini ribarom duša, a progonitelja kršćana Pavla, preoblikuje u svoju odabranu posudu. Isus je u njima čudesno djelovao i zbog njihove neograničene vjere po njima je činio velika čudesa. Goruća božanska ljubav u sv. Pavlu, i njegova živa vjera, potaknule su ga da je klicao: »Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist« (Gal 3,20).

Kćeri moje! Po živoj vjeri razgorimo se u ljubavi i živite uvijek u jedinstvu Duha Svetoga tako da vas on preobrazi i od vas učini Kristove žive posude. Tako preobražene radit ćete svim svojim silama, ali nećete raditi vi, nego će Krist raditi u vama. Klićite uvijek: »Samo reci riječ i ozdravit će duša moja« (usp. Mt 8,8) to jest: »Prati me uvijek i sve ću moći s tobom.« Da to postignete morate krenuti, raditi, moliti, jer ono što se izražava riječima mora biti djelom potvrđeno, inače bi sve naše riječi bile lažne i odvratne pred očima Božjim.

Mnoge su se duše posvetile u malo vremena, jer su se potpuno predale Bogu i samo se u njega pouzdavale. Zato sada učite, radite i molite u duhu žive i prave vjere u Kristu. Ako budete napastovane molite često Vjeronjanje, tako ćete sigurno svladati napast i biti vječno blažene.

Isus čini čudesa, po vjeri i poslušnosti

Razmišljajmo sada časom jednu drugu točku iz današnjega svetog Evanđelja i to: Kako su djelovale riječi Blažene Djevice Marije na preosjetljivo Srce njezina božanskoga Sina?

Blažena Djevica Marija obrati se skromnom i pouzdanom molbom svome Sinu, jer je kao brižna Majka opazila da im na svadbi u Kani nestaje vina i reče slugama: »Što god vam rekne, učinite!« (Iv 2,5) – Oni su mogli pomisliti da se Isus i Marija hoće s njima narugati, ali ne, pripravno poslušaju, u duhu žive vjere. Ne ispitujući čemu takva naredba, zašto naliti posude vodom.

Kćeri mile! Upravo tako moramo slušati svaku naredbu svojih starješina, pa i ako se u našim očima čini neumjesna ili i nemoguća da je se izvrši. U zapovijedima koje vam se nalažu nemojte nikada gledati ljudsko djelo i ispitivati ih kao takvo, nego u svjetlu žive vjere gledajmo svetu volju Božju. Bog prosvjetljuje naše starješine da vidi i iskuša našu poslušnost i našu vjeru.

Redovnica, zaručnica Kristova, koja nema žive vjere, neće moći biti poslušna, niti u zapovijedi starješine vidjeti svetu volju Božju za sebe, nego će protivljenjem ići u propast. Živa vjera je svjetiljka koja svakoj duši rasvjetljuje put života, a na poseban način redovničkoj duši koja će doći pred svoga božanskoga Zaručnika u blaženi dan vječnosti.

Živimo u vjeri, po vjeri i s vjerom u Isusa Krista po primjeru Blažene Djevice Marije kojoj Isus nije mogao odbiti molbu na svadbi u Kani.

Budimo uvijek poslušne našim starješinama pa će nas Isus uvijek uslišati i dati nam sve što trebamo, a najosobitije što najviše želimo: samoga sebe – Boga živoga i pravoga.

Neka bude s vama Svemogućí Bog, u jedinstvu sa Sinom i Duhom Svetim, da tako u vama sve više živi vjera u našega Gospodina Isusa Krista, kojemu vas predaje i blagoslivlje vas,
vaša duhovna majka

Pouka Majke Marije Propetoga u Rimu 25. ožujka 1962.

O neizmjernom milosrđu i ljubavi Božjoj i o ustanovi ove družbe za djela milosrđa

Predrage sestre, podignimo danas naš duh nebeskom Ocu. Zahvaljujmo mu na neizmjernom milosrđu, jer je htio po svom preljubljenom Sinu spasiti čovječanstvo, presvetim utjelovljenjem svoje riječi, koja je na današnji dan iz njegova krila sišla na ovu bijednu zemlju, i krepošću Duha Svetoga utjelovila se u utrobi Prečiste Djevice Marije, »Riječ tijelom postade i nastani se među nama« (Iv 1,14).

Danas se je pomirilo nebo sa zemljom, danas je Sin Božji došao na ovaj svijet da ga spasi i Ocu dadne zadovoljštinu za grijehe svijeta svojom mukom i smrću na križu. Danas se Sin Božji zaručio s čovječanstvom da poslije ostane s nama utjelovljen u svetoj hostiji za našu jakost i utjehu. Danas je Sin Božji postao našim Spasiteljem, kako je to bilo obećano našim praroditeljima u raji zemaljskom. Tisuće i tisuće duša je u limbu očekivalo Otkupitelja, vapijući za ovim danom.

Pisano je da je u ovom istom danu, 25. ožujka, umro naš Spasitelj na križu. I stvaranje svijeta bilo je na taj dan, pa i mnoga druga Božja djela, djela milosrđa i ljubavi. Na ovaj sveti dan bilo je i djelo Božjega milosrđa kad je Gospodin učinio i početak Družbe Kćeri Milosrđa, da preko nje čini djela svoga milosrđa, po izabranim dušama za širenje njegove premile ljubavi, na slavu Očevu, kao i za spasenje duša...

Ova je družba djelo Božje, kako je to bilo objavljeno biskupu Josipu Langu. Ova je družba ustanovljena za djela Božjega milosrđa, da njezine članice iz ljubavi prema Bogu čine djela milosrđa, da nje služe u bližnjemu, kako je Isus rekao: »Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Mt 25,40).

Stoga ova družba, prema svojoj svrsi, mora da bude zalog milosrđa, naročito za spas i kršćanski odgoj zapuštene djece, svijeta i

mladeži, učeći ih kršćanski nauk i pripremajući ih za moralan život, učeći ih radu i svemu onom što je potrebno za održavanje života, vlastito ih upućujući u djela milosrđa, apostolskom radu i misijama.

Mi nismo ustanovljene, kao neke družbe, da učimo djevojke razne svjetske ispraznosti, kao sviranje, moderno vezivo i svjetske nauke. Za to se ova družba nije ustanovila, mile moje, već samo za milosrdna djela u siromašnom narodu, za apostolski i misijski rad – inače ne bi bilo potrebno da se ustanovi ova naša družba – zato čuvajte glavnu i posebnu svrhu Družbe.

Ja bih htjela da se moje kćeri posvete i neizlječivim bolesnicima. Jer često takvi bolesnici izgube vjeru, očajavaju, govore protiv Boga, misleći da ih je zapustio. Takvi bolesnici imaju veliku potrebu da ih netko podigne u vjeri, da ih sokoli. Treba ih tješiti, buditi u njima pouzdanje, poučiti ih o tomu da trpljenjem postižu velike milosti za pouzdanje, poučiti ih da trpljenjem postižu velike milosti i zasluge pred Bogom za svoju dušu, te da trpljenjem mogu spasiti i puno drugih duša. Treba im naglasiti da Gospodin baš svojim odabranima šalje veća trpljenja, da postanu njemu što sličniji, da ih najobilnije nagradi. Neka znadu da ako strpljivo i prilagođeno podnose svoje boli za ljubav Božju, tad se boli umanjuju, postaju lakše.

Budući da se je ova družba ustanovila za raširenje ljubavi Božje i za djela milosrđa, tad mora i biti za djela milosrđa. Vidjela sam poslije Prvoga svjetskog rata njegove žalosne i užasne posljedice i tolike jadne, pa sam molila Gospodina da mi dadne da mogu slobodnije mimo roditeljske kuće činiti djela milosrđa, pomagati bijednima i spašavati siročad. Prema savjetu pokojnoga biskupa Josipa Marčevića na današnji dan, 25. ožujka 1919. godine, ostavila sam svoju roditeljsku kuću, te sa svojom drugaricom Marijom Telenta (našom pok. s. Gabrijelom), otišla u malen stan gdje su stanovale č. s. ančele. Tu smo uz pomoć drugih koje su nam se pridružile, nastavile s radom u pučkoj kuhinji za tri tisuće siromašnih i za 150 djece u obdaništu koje smo besplatno zbrinule i davale im objed, otvorile sirotište, vodile katolička društva s nakanom da ih sve Bogu dovedemo, potičući ih da uzljube svoga Boga i Stvoritelja.

Zato, mile moje, nastavimo u započetom djelovanju iz ljubavi prema trpećem Kristu u njegovim udima, koji će nas na sudnji dan prema tomu suditi, pa ćete tada biti sretni kad čujete njegov božanski glas: »Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! (...) Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me« (Mt 25,34-35).

Osobito budimo milosrdne prema sirotama i udovicama, kako kaže sv. Jakov: »Bogoljubnost čista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji« (Jak 1,27). Budite milosrdne i s onima koji dođu k vama raditi – poučite ih u kršćanskom nauku i učinite im koje djelo milosrđa iako toga nisu potrebni, ali čineći i njima koje djelo kršćanske ljubavi, ojačat će im se vjera i reći će: »Našli smo milosrđe u ovoj Gospodinovoj kući«, pa će hvaliti Boga i još će se jače uvjeriti da gdje su Bog i vjera, tu su i milosrđe i ljubav.

Otvarajte mnoga sirotišta i domove, da što više duša možete utješiti i spasiti. Ali, drage sestre, sve to se ne može ostvarivati ako Družba bude oskudijevala članicama. Dakle, svim silama i molitvama nastojte da isprosite od Gospodina novih, dobrih zvanja, pa bile osobe i malo poodmakle u dobi. Još bolje, jer će one moći odmah shvatiti uzvišenost djela milosrđa i širokogrudno se žrtvovati u službi Božjoj. Jer, ako nema sestara, ne može se umnažati djela milosrđa, otvarati bolnice, raditi za duše i voditi ih k spasenju. Ali treba da znate, drage sestre, da savršen redovnički život privlači nova duhovna zvanja.

Imamo mnogo svetih primjera u utemeljiteljima raznih družbi, koliko su se oni žrtvovali da dovedu duše k Bogu: kao sv. Ivan Bosco, sv. Josip Benedikt Cottolengo i drugi. Mi ih dakle slijedimo, tražimo duše, moramo biti gorljivi lovci duša. I tad će nas Isus milosrdnim okom promatrati, naći će utjehu u našem djelovanju, a na koncu života će svakoj reći: »Dođi, odabrana zaručnice moja, dođi u vječni počinak« (usp. Mt 25,21). Ne smijemo se nikada umoriti u činjenju djela milosrđa, jer ova zemlja nije mjesto počinka. Počinak dolazi tek poslije smrti, za one koji su vjerno i ustrajno radili za života.

*Pouka Majke Marije Propetoga u Kući matici
u Blatu, 29. studenoga 1936.*

*Pripremajmo svoja srca za
Kristov duhovni dolazak**

Doći će onaj kojega su čekali patrijarsi i proroci: njega nisu iščekivali bogataši ni velikani ovoga svijeta, nego siromašni pastiri. Tko ga je upoznao nego li nevini svijet koji je u znoju svoga lica stjecao kruh? Ne mekoputni koji na mekim krevetima leže. – Došao je ponizan i priprost. Otkupio je ljudski rod, on čije su ruke i noge proboli.

Kad će opet doći? Na času naše smrti i pokazat će nam se na Sudnjem danu. Svijet mu za sve iskazuje samo nehaj i nezahvalnost, ali vi, službenice njegove, vi mu se za naknadu prikazujte svaki dan kao žrtve, kao što se on žrtvovao za sav ljudski rod. Ali, jesmo li mi i približno slične toj božanskoj žrtvi? Mi bismo morale biti tako čiste, tako ponizne da mu budemo što sličnije. Ako hoćemo s Kristom spašavati čovječanstvo, trebamo s njime biti sjedinjene, njemu slične. On je došao nepoznat samo da se može žrtvovati za nas.

Drugo: žrtvovao se do zadnjeg časa. Nije se nadi-mao da bude učenjak, nego je sa sv. Josipom i on radio obične poslove. Eto vam redovnički život u prostodušnosti i poniznosti. Stoga nastojte biti što sličnije milom Isusu i u tom zatajite same sebe radi njega.

On te je već odavno uzeo za svoju, a sad je došao da ti pokaže kako ti trebaš raditi i k njemu ići. On

* Bl. Marija Propetog Isusa Petković, *Milim sestrama. Pouke 1936. – 1939.*, prir. I. Bodrožić, Zagreb, Družba Kćeri Milosrđa, 2024., 46-48.

sada dolazi ponovo na tajanstven način u svetoj Crkvi, ali će brzo doći da te konačno uzme i tražit će od tebe račun o svemu u čemu te je poučavao: o križu, o razmatranju itd.

On ti je, kćerce, pokazao kako ćeš biti ponizna, da zatajiš samu sebe radi njega. Što ćeš reći kad on dođe? Ah! Ja se nisam zatajivala, nisam se žrtvovala. O, kako će se veseliti one duše koje su ga ljubile, ono tijelo koje ga je dostojno nosilo, one oči koje su ga gledale, one uši koje su ga slušale. On je sve tako u nama, u našem oku uredio da vidimo kako je sve lijepo, skladno za nas stvorio. Stavio nas je na nadnicu da zaslužimo njegove darove, da nešto i mi učinimo za njega. Dao nam je ljubav, ne radi sebe, nego da mi uživamo u toj ljubavi. Sudit će nas po ljubavi, što budemo više ljubili, blaže ćemo biti suđeni.

Ljubav pokriva mnoštvo grijeha. Pripravimo se brzo, jer će brzo doći. Na sudnjem danu neće doći kao pun miline, nego kao strogi sudac. Više neće doći ni kao blag učitelj, ni kao prosjak koji prosi ljubav, ne, jer je tijekom cijeloga tvoga života kucao na vrata tvoga srca i prosio ljubav. Još samo malo, drage sestre, i sve će završiti. Budite i vi kao Ivan Krstitelj, vičite puku, ne strašite se ničega ni ikoga! Spašavajte duše i vodite ih Spasitelju.

Budite oni mali mili anđeli, ponizite se što više možete. Budite ponizne u njemu.

*Krunoslav Juraković,
župnik župe bl. Alojzija Stepinca i
ravnatelj Katoličke osnovne škole u Novskoj*

»Mudri i umni« naspram »malenih«

»Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima« (Mt 11,25). Tako započinje današnji evanđeoski ulomak koji govori o Isusovu radosnu kliktanju kojim slavi Boga Oca. Što je razlog takvoga uzvišenog i radosnog slavljenja? Razlog je Očeva objava svoga Sina malenima u kojima Isus vidi početak Kraljevstva Božjega. Prorok Zaharija, iz VI. stoljeća prije Krista, čiju riječ smo slušali u prvom čitanju, spomenutu objavu malenima proročanski nagovijesta riječima: »Klikni iz svega grla, Kćeri sionska! Viči od radosti, Kćeri Jeruzalemska! Tvoj Kralj se evo tebi vraća« (Zah 9,9).

Međutim, Isus izdvaja dvije skupine ljudi: prvi su »mudri i umni«, a drugi »maleni«. Tko su oni? »Mudri i umni« – tako ih je Isus nazivao – bili su oni koji su imali svoje predodžbe o Bogu, o Božjem poslanju, o njegovoj slavi, o vremenu njegova dolaska. Ljudi koji su sebe smatrali uspješnima i priznatima u društvu, prisvajali su sebi autoritet, »pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, pozdrave na trgovima« (Mt 23,6-7). Bili su to farizeji i pismoznanci koji su u cijelom Matejevju evanđelju poseb-

no prisutni kao oni o kojima Isus govori i s kojima Isus vodi raspravu.

S druge strane, »maleni« su – za Isusa – oni koji su iskrena srca, spremni na njegov dolazak i svi oni koji ga prepoznaju kao Boga koji želi, u konačnici, spasiti čovjeka. »Maleni« su oni koji su prepoznali vrijeme Božjega pohoda, koji su pošli za njim, koji su bili spremni na iznenađenje koje je Isus nosio sa sobom. »Maleni« su oni koji su bili odbacivani i zapušteni u društvu, koji nisu imali pravo glasa, koji su morali biti kamenovani bez presude, oni za koje se smatralo da nisu ništa postigli u životu, da su neuspješni, da su grešnici i da su kažnjeni Božjom kaznom zbog svoga grijeha. To su, među ostalima, djeca koju je Isus blagoslivljao, pastiri iz Betlehema, ribari s Galilejskog mora, a poslije apostoli, mnogi gubavi, hromi, kljasti, slijepi, obraćeni, iscijeljeni i drugi.

Među spomenutim prvima i spomenutim drugima postoji značajna razlika: prvi su ostali zarobljeni u svojem mudrovanju (ne u mudrosti, nego u mudrovanju!), a drugi su u svojim slabostima tražili Božji zahvat, bili su potrebni Božjega milosrđa, prepoznali su da su u svom životu postali zarobljeni, izmoreni i opterećeni svijetom, zlom i grijehom te da im je potreban odmor u Isusu. U bilo kojem smislu, »maleni« vrlo često osjete da su krhka bića i da bez Boga ne mogu.

* Propovijed na misi spomendana bl. Marije Propetoga u župi bl. Alojzija Stepinca u Novskoj, 9. srpnja 2017.

Njoj objavljeno, a »mudrima i umnima« oko nje sakriveno

Prije nego li išta kažemo o »izmorenosti« i »opterećenosti« bl. Marije Propetoga, spomenimo da se i ona, na svoj način, pronalazi u društvu »malenih« koje Isus spominje u evanđelju. Ubrajamo je među njih jer je i ona u svojoj malenosti prepoznala da Isus ima s njom plan, prepoznala je vrijeme njegova pohoda, a nije se držala mudrom i umnom kao da je pokupila svu pamet svijeta.

Što je to bl. Mariji Propetoga bilo objavljeno, a sakriveno svima »mudrima i umnima« oko nje? Među mnogim događajima, izdvojimo dva trenutka koja su povezana s njezinom malenošću, odnosno, doslovno rečeno, djetinjstvom.

Prvi: već u šestoj godini života osjetila je prisutnost Boga – »uronjenost u Boga« – te je, u skladu sa svojom dobi, spoznala što je to prava molitva. Naime, otišla je tada k tetki Mariji u Velu Luku. Kod tetke je bilo uvedeno pravilo: prije spavanja – molitva! Evo njezinog iskustva:

»I gledajući prema nebu i svodu koji je mjesec rasvijetljavao, dok je tetka govorila Vjeronjanje, ja sam bila kao uronjena u Boga i nisam mogla izgovarati Vjeronjanje, jer sam već kao stvarno osjećala i promatrala nebeskog Oca koji sve obuhvaća i mislila sam: Da, zašto se to govori 'Vjerujem u Boga Oca', kao da se može posumnjati da ga nema. (...) I tako, Boga osjećajući i promatrajući, nisam mogla izgovarati 'Vjerujem' da ga ne uvrijedim kad je on tu više i jasnije nego što smo mi. Kao kad dijete gleda majku koja ga obuhvaća, kao da će reći: 'Vjerujem da imam majku.' Sad razumijem: vjera prestaje kad se osjeća i gleda. A uz to osjećanje i promatranje svemogućega Oca nebeskog,

do mojih su ušiju dopirale tetine riječi Vjeronjanja, monotone, prazno izgovorene, koje su mi se činile kao neko klepetanje jezikom, koje su bile posve daleko od veličanstva Božjega, koje niti su dopirale do njega, jer je to bila kao neka mrtva mašina koja nešto klepeće. (...) Vidjela sam tada kako je njena misao daleko od Boga kao u nekoj dubini tamnoj iz koje ga ne vidi i ne osjeća. (...) Ne da nisam poštivala tetku, i te kako je ona za mene bila nešto veliko. Sad vidim da Gospodin ne pazi na one naše usmene molitve, kad ih rastreseno i nedostojno molimo, kad samo jezikom nešto klepećemo, a ne znamo ni što govorimo. Uistinu, da bi ma s kojim običnim čovjekom tako govorili, a ne znali što mu govorimo, uvrijedio bi se, a kamoli neće veličanstvo Božje. Ali on je i premilostiv Otac i to neznanje oprašta svojoj siromašnoj djeci, kad nam je zbog toga žao.«¹

Drugi događaj odnosi se na njezino prepoznavanje Božjeg poziva, na njezino otkrivanje zvanja, a može ga se podijeliti u dva ključna trenutka. Prvi se dogodio u njezinoj desetoj godini kada je osjećala sve veću ljubav prema Isusu, pogotovo kad bi slušala evanđelje koje je počela s većom pozornošću slušati i otkrivati značenja Božje riječi. U tom smislu, uvijek bi je pogađale Isusove riječi upućeni Marti: »Jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio« (Lk 10,42). »Marija je izabrala bolji dio«, riječi su koje su joj se duboko urezale u srce. Zatim, drugi ključan trenutak je prepoznavanje duhovnoga poziva u njezinoj 14. godini. Tada promatra svoje sestre koje su se udale i kako sretno žive sa supruzima. Promatra i svoje prijateljice koje su našle momke, a i njoj

¹ Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. Mladen Parlov, Split, Verbum, ⁵2020, 21-22.

je već prvi prosac prišao. U svom joj pismu taj prosac piše da će je čekati dok dođe u godine potrebne za udaju, pa makar čekao i deset godina. Marija mu je privlačna. Ako je potrebno, deset godina će čekati! Ovaj je prosac spreman riskirati mladost jer vidi u njoj nešto posebno. No, to isto vidi i Bog! Stoga, Marija ponovno čuje: »Marija je izabrala bolji dio.« Što li će biti njezin izbor? Pitanje je, isto tako, što li će biti izbor svakoga od nas?

U tom je smislu bl. Marija Propetoga zapisa sljedeće: »Ali glas i milina Isusova sve su je više zanosili. (...) S križa je Isus njezino srce pritezao, dok mu se nije posve predala učinivši vječni zavjet ljubavi i djevičanstva.«² Tako joj je bio objavljen njezin put u vremenu djetinjstva i mladenaštva, a sve je nekako ostalo skriveno »mudrijima i umnijima« oko nje.

»Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti« (Mt 11,28)

Na neki način, čovjek koji je svjestan sebe, svjestan je i svoje izmorenosti i opterećenosti. Patnja, nevolje i bol čovjeku u nekim trenucima zatvaraju usta te on postaje poput nijema čovjeka koji ne zna odgovor na ta pitanja. Ne preostaje mu drugo negoli tražiti snagu u Bogu, predati mu se u povjerenju da on ima bolji plan za čovjeka. Neki se, doduše, pred tim izazovima povlače u sebe te ostaju sami, zarobljeni u vlastitom strahu, i bez nade.

U mnogim teškoćama i nevoljama, kako vlastitim bolestima, tako i u, naizgled, teško rješivim zadaćama glede Družbe, bl. Marija Propetoga znala je prepoznati današnji Isusov poziv: »Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti« (Mt 11,28). Ta-

ko su je mnogo puta njezine sestre u samostanu našle da moli u kapelici. Molila je kao da je u ekstazi, kao u nekom zanosu kojim se dodiruje onostranost. Svjedočila je da je – kad god bi bila izmorena i opterećena – u molitvi i meditaciji pred svetohraništem u Gospodinu našla snagu.

No, s obzirom na njezinu izmorenost i opterećenost, s obzirom na njezinu starost, bolest i smrtnost, bliži se ljeto 1966. godine. U Rimu je tada nesnosna vrućina, a bl. Marija Propetoga prikovana je za krevet. Zna da je sada kucnuo konačan poziv na vječni odmor. Došao je njezin čas da otpočine na ramenima svoga Zaručnika i Kralja. »Klikni iz svega grla, Kćeri sionska! Viči od radosti, Kćeri Jeruzalemska! Tvoj Kralj se evo tebi vraća« (Zah 9,9). Bile su joj poznate riječi Tina Ujevića: »Kad dođe hora, prijeći u ono sve.« I prešla je u svoje sve 9. srpnja 1966., u 16.20 sati, u 74. godini života. Tada je došao njezin štovalac, svećenik, profesor, mariolog, fra Karlo Balić, kleknuo uz odar i prozborio: »Oprosti, Majko, nismo te shvatili.« Doista je mnogi za života nisu shvatili, a mnogi je i danas ne mogu shvatiti jer svece ljudi teško shvaćaju.

Odlazi tako na vječni odmor, odlazi sveta. Nose je ulicama grada Rima, nose tako jednu Hrvaticu koju prati mnoštvo ljudi u tuđem svijetu. Pokopana je na rimskom groblju Campo Verano, a nakon tri godine, tijelo joj je preneseno u kapelicu Središnje družbine kuće u Rimu. Međutim, kako kažu i stihovi pjesme: »Hrvatska mati me rodila, Hrvatska zemlja othranila, Hrvat sam bio i Hrvat ću biti, živjela Hrvatska«, tako je tijelo blažene Hrvaticice 1998. godine preseljeno u Blato, na otoku Korčuli, u njezinu Hrvatsku. Godine 1940., kao vrhovna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa kanonski pohada svoje sestre koje od 1936. djeluju u Južnoj Americi, a zbog Drugoga svjetskog rata

² Isto, 47.

i okolnosti u domovini, pa i širenja karizme milosrđa, ostaje 12 godina u misijama. Usporedno s tim završava se i postupak papinskoga priznanja Družbe u Rimu, gdje otvara Središnju družbinu kuću. Nakon 58 godina od odlaska iz domovine u Argentinu, evo je 1998. natrag u svome Blatu, da počine kao svoja na svome!

Stoga, bl. Marijo Propetoga, dok te danas častimo kao blaženicu, Bogu milu i ljupku, dok prosimo tvoj zagovor u ljubljenoga Oca našega, Gospodara neba i zemlje, s cijelom tvojom družbom, na nebu i na zemlji, kličemo:

»Zasvirajte kameni klaviri,
zaigrajte pitomi brežuljci,
potecite bistrte tekućice,
poskoči more u kolo svatovsko,
prva Majka iz nebeskog Doma
sabire svoju djecu na duhovno pirovanje.
Otvori se, Nebo,
počuj, Vječni Oče,
pjesmu djevičanskih sanja –
to pjevaju kćeri tvoga Obećanja.«

Amen.

Blaženica i danas čini čuda

Blagoslov slike bl. Marije Propetoga u Zemuniku, 17. studenog 2024.

U župi Marije Kraljice mira – Kraljice Hrvata u Zemuniku euharistijsko slavlje 33. nedjelje kroz godinu predslavio je župnik Gašpar Dodić, dekan i kanonik zadarske nadbiskupije i tom prigodom blagoslovio sliku bl. Marije Propetoga. Čin blagoslova pjesmom su posvećenju bl. Mariji Propetoga popratila djeca prvopričesnici koju je s njima uvježbala s. M. Vladislava Terzić, a napisala ju je s. M. Kristina Injić, obje blaženičine duhovne kćeri. Zid lijevo od oltara urešen je slikom, a prikazuje blaženicu okruženu

nu djecom za koju je govorila da bi za njih i svoj život dala, a svoje je duhovne kćeri odgajala tako da poštuju djecu i svim silama se skrbe za njih. Slika je rad akademske slikarice Iris Mihajlov Miočić koja se bavi sakralnim slikarstvom i ilustracijama za djecu. Sudjelovala je na brojnim aukcijama humanitarnog karaktera i likovnim kolonijama. Župnik je zahvalio obitelji Biloglav koja je župi darovala sliku iz zahvalnosti za uslišane molitve. A kako je do toga došlo, opisuje Marina Biloglav:

»Još od ranih mladenačkih dana molila sam se Gospi i bl. Mariji Propetoga čiju sam sličicu negdje dobila. Moj se brat odazvao na duhovni poziv koji je osjetio i otišao je k fratrima u Split. Posjećivao me za vrijeme svoga školovanja i iznenadio se kad je na misi u župi Kraljice mira u Donjem Zemuniku vidio da u našoj župi djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa koju je utemeljila bl. Marija Propetoga. Tada mi je govorio o blaženici i o tome da ona i danas čini čuda. Rekao mi je da je ona jedna od najvećih žena hrvatskoga naroda i da časno stoji uz hrvatske blaženike kardinala Alojzija Stepinca i fra Antu Antića.

Potaknuta njegovim svjedočenjem nastavila sam moliti blaženicu za njezin zagovor i u nekim svojim potrebama i nakinama koje sam tada imala. Sve sam ih prepuстила bl. Mariji Propetoga da mi ih pomogne izmoliti u Gospodina. Sa suprugom Zlatkom imam troje djece – Anicu, Mirnu i Krešimira, a naša najstarija Anica rođena je na nedjelju Božjega milosrđa i krštena na spomendan bl. Marije Propetoga što me ispunja radošću u toj simbolici dana. Iz zahvalnosti blaženici za njezin zagovor zamolila sam akademsku sliкарicu Iris Mihatov Miočić da naslika blaženičin lik, što je ona rado napravila.«

Hvala Bogu za našu blaženicu i njezine duhovne kćeri. Neka nas sve prati svojim zagovorom u Gospodina!

s. M. Jasna Crnković,
upraviteljica Zaklade
»Blažena Marija Petković«

Treća proslava Dana Milosrđa na zagrebačkoj Trešnjevci

Po treći su put održani Dani Milosrđa – prema karizmi bl. Marije Propetoga u župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci i to od 7. do 10. studenoga 2024. Slavljenjem susreta Dana Milosrđa bliže upoznajemo Boga koji je samo milosrđe, upoznajemo ga onako kako ga je doživljavala bl. Marija Propetoga. Dane Milosrđa organiziraju župa sv. Josipa i Poslanici Milosrđa, uz sudjelovanje Zaklade »Blažena Marija Petković«.

Prvoga dana zahvalnim je euharistijskim slavljem, koje je predslavio župnik Damir Ocvirk, obilježeno 19 godina postojanja zajednice Poslanika Milosrđa u župi sv. Josipa, kao prve zajednice s ovakvim poslanjem u Hrvatskoj. Poslanici Milosrđa čine zajednicu suradnika Družbe Kćeri Milosrđa koji žive karizmu

milosrđa u svom zvanju vjernika laika i to rastom u osobnoj duhovnosti i pojačanom brigom za bližnjega, a nadahnjuju se na karizmi bl. Marije Propetoga. Susret s Bogom koji je Milosrđe vjernici su mogli iskusiti i u klanjanju pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom nakon mise. Poslanici su u svojim zahvalama Bogu za ono što im je darovao po sudjelovanju u ovoj zajednici posvjedočili blagoslove stvarnoga življenja karizme milosrđa.

Drugoga dana upriličeno je upoznavanje s Bogom koji je Milosrđe onako kako ga je doživjela bl. Marija Propetoga i kako je u tomu poučavala svoje sestre. Predstavljena su prva dva sveska blaženičinih pouka »Milim sestrama« iz niza Misericordia: prvi svezak obuhvaća pouke iz 1928. do 1935., a drugi pouke iz 1936. do

1939. Za objavu ih je priredio dr. sc. Ivan Božić, a u pripremi su i sljedeći svesci. Uz to su predstavljene i dvije knjige preostalih blaženičinih osobnih zapisa iz njezinih bilježnica i notesa, čime je završen pothvat objave toga dijela njezine pisane ostavštine. I ove dvije knjige »Snaga iskušenja« i »Sva Isusu predana« priredio je, kao i prethodne tri (»Vapaji duše«, »Tajne duše« i »Privatni duhovni dnevnik«) dr. sc. Mladen Parlov. Knjige iz niza Misericordia predstavila je urednica s. M. Emila Barbarić, promicateljica blaženičine kauze, a druge dvije knjige dr. sc. Katica Knezović, koja je lektorirala sve četiri knjige. U predstavljanju se čulo i nekoli-

ko ulomaka iz predstavljenih knjiga, a saznalo se ne samo o njihovom sadržaju i nastanku zapisa, nego i o blaženici i njezinu odnosu prema Bogu, što može postati poticaj i onima koji čitaju te tekstove da uđu u još dublji odnos s Bogom Ocem i njegovim sinom Isusom Kristom, u snazi Duha Svetoga.

Trećega su dana sudionici Dana Milosrđa iz svoje župe sv. Josipa na Trešnjevci hodočastili u samostan Družbe Kćeri Milosrđa u zagrebačkim Šestinama. Uz djecu i njihove obitelji hodočastila je i Liturgijska skupina »Marije Petković« te Poslanici Milosrđa. Jedan od plodova karizme milosrđa u duhu bl. Marije Propetoga

je i briga za starije i nemoćne, a Kćeri Milosrđa u Šestinama se skrbe za starice kao i za svoje starije i bolesne sestre. Hodočasnici su ih pohodili, a djeca su izvela scenski prikaz »Zrncima krunice pođimo Mariji« o ukazanjima u Fatimi koji je napisala s. M. Kristina Injić. I mladi i stari su uživali u ovom susretu: mladi su se izbliza susreli s tegobama starosti, a stariji su uživali u susretu s mladošću i u njihovoj radosti. Nakon druženja, u izmještenoj šestinskoj crkvi, dok se župna crkva obnavlja od posljedica potresa, susreli su župnika mr. sc. Roberta Šretera koji im je govorio o župnom zaštitniku sv. Mirku, čiji se spomen slavio sutradan. Hodočasnici su u svojim potrebama molili sv. Mirka, kao u nas manje poznatoga sveca, za njegov nebeski zagovor.

Posljednjega dana Dana Milosrđa, u suradnji sa Zakladom »Blažena Marija Petković« organizirana je humanitarna prodajna izložba korisnika i dobročinitelja Zaklade. Ideja za takvu prodajnu izložbu izrasla je iz želje Ivana Galca iz Tovarnika, jednog od korisnika Zaklade koji je htio zahvaliti onime što on ima – svojim likovnim radovima koje je naslikao talentom koji mu

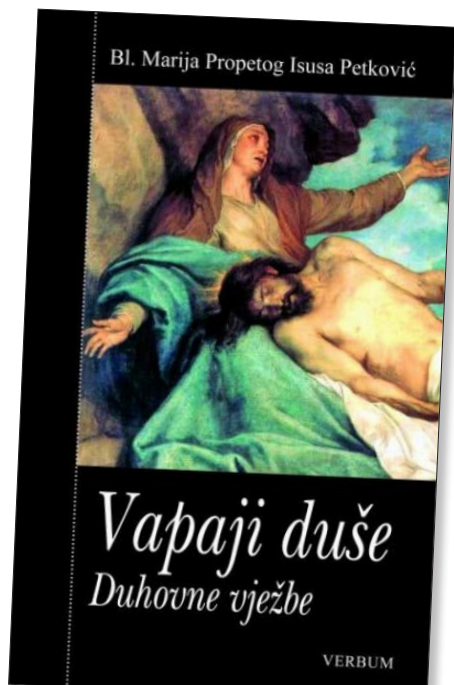
je Bog darovao. Uz njega su za ovu humanitarnu prodajnu izložbu svoje radove darovali i Danka Erak iz Ploča, Tatjana Mustapić iz Zagreba i Silvana Puljić iz Splita. Prodajna izložba bila je prigoda da i širi krug vjernika sudjeluje u milosrdnim djelima, te kupnjom likovnih radova ovih zaljubljenika u boju i likovni izraz, pomognu korisnike Zaklade »Blažena Marija Petković«. Za izložbu je priređen mali katalog radova, a do kraja toga dana prodani su gotovo svi radovi.

Dani Milosrđa – prema karizmi bl. Marije Propetoga okupljaju blaženičine štovatelje i prijatelje njezine družbe te se otvaraju i drugima koji promiču Božje milosrđe, prije svega iz župe sv. Josipa kao što su Misionari Milosrdnog Isusa, volonteri Pučke kuhinje i župnoga Caritasa. Također, Dani Milosrđa ujedini su u zajedničkom djelu Poslanike Milosrđa, zajednicu sv. Marte i mušku molitvenu zajednicu sv. Josipa. Osim dubljega upoznavanja s Božjim milosrđem, plod je ovih Dana Milosrđa i zajedništvo župnih vjernih zajednica. O tome svjedoče sami sudionici koji se vrlo rado odazivaju na Dane Milosrđa.

Iz pisane ostavštine bl. Marije Propetoga...

Završena objava blaženičinih osobnih zapisa

Družba Kćeri Milosrđa je zahvalna Bogu što je bl. Marija Propetoga u male notese i bilježnice zapisivala svoje molitve, molitvene nakane, odluke, duhovne vježbe, dnevni red, vapaje duše u teškim časovima i puno drugoga. Sve je to dragocjena baština ne samo njezinim duhovnim kćerima, nego i svakom tragatelju Božje blizine koji želi rasti u Bogu i urastati u njegovu prisutnost. Sretna je okolnost da su se te bilježnice i ti notesi sačuvali, unatoč blaženičinim putovanjima s jednog kontinenta na drugi, u tadašnjim uvjetima putovanja. Sama blaženica je svjedočila da je neke zapise i spalila, ali je bila i poslušna i zapisivala po nalogu svojih duhovnika ili biskupa. Sestre su pomno čuvale njezinu pisanu ostavštinu, prepisivale je i iz nje crpile pouku i snagu za ustrajno življenje karizme milosrđa.

Providnost se pobrinula da su sestre Kćeri Milosrđa našle izvrsna suradnika u dr. sc. Mladenu Parlovu, profesoru patristike na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu, koji je ovaj dio blaženičine pisane ostavštine pripremio za tisak. S blaženičinom se ostavštinom bio susreo u priređivanju njezine autobiografije koja je objavljena 2003. godine, u godini njezina proglašenja blaženom, pod naslovom *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, u izdanju Verbuma iz Splita, a uz suradnju Družbe Kćeri Milosrđa. Drugo izdanje je uslijedilo već sljedeće 2004. godine, a potom i nova izdanja tako da je 2020. godine objavljeno peto nepromijenjeno izdanje.

Blaženičine osobne bilježnice su veličine 20,5 x 16,5 cm i ima ih osam, a notesi su različite veličine, od 15,5 x 10 cm do 19 x 12 cm

i ima ih sedam. Kao prva objavljena je 2008. godine bilježnica br. 4 pod naslovom *Vapaji duše. Duhovne vježbe*, u izdanju Verbuma iz Splita, a 2017. objavljeno je i drugo izdanje. Nakon toga je izdavanje preuzela Hrvatska provincija Družbe Kćeri Milosrđa i kao sljedeće objavljena je 2014. godine bilježnica br. 8 pod naslovom *Privatni duhovni dnevnik*, a njezino ponovljeno izdanje učinjeno je 2023. godine. Preostalih šest bilježnica objedinjene su u jednu knjigu i objavljene 2024. godine pod naslovom *Snaga iskušenja*. Prva dva notesa objavljena su pod naslovom *Tajne duše*, 2016. godine. Preostalih pet notesa objedinjeni su pod naslovom *Sva Isusu predana* i objavljeni 2024. godine.

Sam priređivač kaže: »Značenje ovih zapisa je u otkrivanju nutrine bl. Marije Propetoga, njezine duše koja želi biti sva predana Isusu i koja raste od početnoga mladenačkog oduševljenja prema zreloj vjeri žene koja, usprkos svim poteškoćama i nedaćama, ostaje vjerna Gospodinu i njegovu pozivu.« Stoga ovi zapisi mogu pomoći vjernicima laicima, zaređenim službenicima, djeci i mladima na vjerničkome putu, jer svakom je potrebna duhovna hrana i duhovna disciplina.

Molitva bl. Marije Propetoga (1913.)*

Isuse, Ljubavi moja, evo me k tebi!
Ja te ljubim jako.
Dopusti mi da te ljubim, o Ideale duše moje,
o ljepoto neba i zemlje, o najčišći!
Ti me zanosiš.
Tvoje oči su čišće od sunca, dublje od mora,
od plavoga neba, u kojima se zrcali
nešto rajskoga što dušu zanosi.
Tvoja usta kao da su ruža puna tajanstvene ljepote,
puna blagosti i ljubavi.
Gospodine, i ja se usuđujem gledati te,
ja, bijedna grešnica,
ali, Gospodine, ljubav je jača od nedostojnosti.
Gospodine, dopusti da padnem pred lice tvoje.
Gospodine, smiluj se.
Ja te isto ljubim, o da znaš kako te ljubim.
Sve sam ostavila za tebe, sve, Gospodine!
Tužna je duša moja.
O dođi k meni, ti ljubavi moga trpećega srca.
Snizi se i dođi k meni, o moj čisti Zaručnice,
da te privinem na svoje srce,
da se moja duša sjedini s tvojom
i da umrem u tom blaženstvu.
Oh, dođi! Dođi, oh dođi, Spasitelju moj.
Ne prezri stan srca moga.
Budi pokoj moj!

* Bl. Marija Propetog Isusa Petković, *Sva Isusu predana. Duhovni zapisi, odluke i molitvene nakane*, prir. M. Parlov, Zagreb, Družba Kćeri Milosrđa, 2024., 33-34.

Molitva bl. Mariji Propetoga

Vječni Oče,
u svom neizmjernom milosrđu
htio si da Krist za nas
trpi sramotu križa da nas
njegovom sinovskom poslušnošću
oslobodiš od vlasti Zloga.
Udijeli nam da iskusimo žarku ljubav
prema Kristu i Crkvi
koja je obilježila život i djela
bl. Marije Propetog Isusa.
Dopusti nam
da se radujemo plodovima milosti,
koje izviru iz drveta
Spasiteljeva slavnoga križa,
da mogneмо zajedno sudjelovati
u tvojoj vječnoj slavi.
Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr

www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelijska Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vr-
hovne kuće u Rimu, sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: provincija@kcerimilosrdja.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

<http://marijapropetog.hr/tebi-majko/>

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 6,00 Eura • BiH 12 KM • ostale
europske zemlje 12 EUR • zrakoplovne pošiljke 25
USD ili protivvrijednost u eurima

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hr-
vatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: kmilosrdja.blato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25,36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Kunski i devizni račun:

IBAN: HR6824080021100022172

SWIFT/BIC: PAZGHR2X

Partner banka d.d. Zagreb

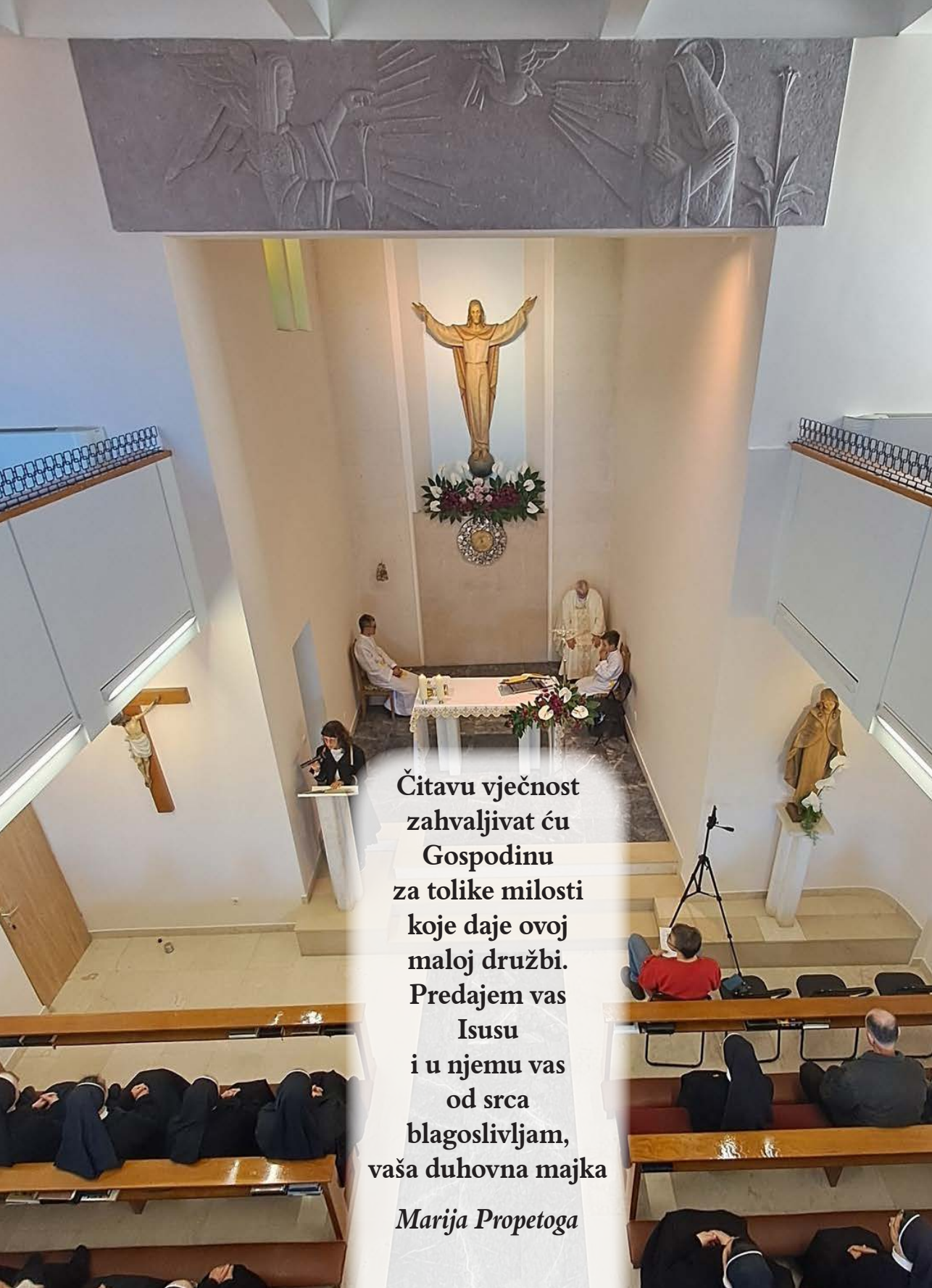
HR-10000 Zagreb, Vončinina 2

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

Naslovnica: Slika - rad akademske slikarice Iris
Mihatov Miočić, koju je župi Kraljice mira u Zemuniku
darovala obitelj Biloglav kao zahvalu za zagovor
bl. Marije Propetoga. Blagoslovljena je 17. studenog
2024. i postavljena na zid župne crkve lijevo od oltara.

**Čitavu vječnost
zahvaljivat ću
Gospodinu
za tolike milosti
koje daje ovoj
maloj družbi.
Predajem vas
Isusu
i u njemu vas
od srca
blagoslivljam,
vaša duhovna majka
*Marija Propetoga***